

På Klippegrund

Peter Vesth.

Livet er så hektisk, aldrig fred og ro.
Det hele er så teknisk, når pengene skal gro.
Men jeg kan li' at ligge, og smage på din mund.
I den slags øjeblikke, der' jeg på klippegrund.

*Jeg' på klippegrund midt i Rønne,
I det gamle bykvarter.
Jeg' på klippegrund i det grønne,
på en bænk ved Hellig-Per.
Jeg' på klippegrund mellem venner,
sommerdag på Bokulhus.
Jeg' på klippegrund når det hænder,
At du gi'r et lille knus.*

Gaderne er golde i den store by.
Blikkene er kolde og sommernatten syg.
Men når vi sidder sammen i Louisenlund.
Så' livet fryd og gammen, og jeg er på klippegrund.

Jeg' på klippegrund

Men'sker og maskiner og tusind trykluftbor.
De støver og de sviner, og de larmer løs i kor.
I Gudhjem er der stille, men sladren kan vær' ond
når tankerne er milde, så' jeg på klippegrund.

Jeg' på klippegrund.....